teña on wallet miño peale wandunud, sedda tahhan, enne kui täña päike loja lähheb, awwalikkuks tehha.“

Lõupärd käskis, et rahwas wõitlemise paigast nattoke emale piddid miñema ja wõitlejad üksi senna jätma. Senni kui ellajad ärra läksid wõitlemise paigast, sossis perdikna häät nõnu Reinowadderile körwa. Rebbane ütles: „Ärge kartke, kül ma kawwalusega tollwannist wõitu saan.“ Rahwas seisis ümberringi ja wahtis üksi silmi, mis nüüd piddi sündima.

Kriimsilm tormas kui wihhane metsaline laialise suuga waenlase kallale. Reinowadder, teñast kergem, pistis eest jooksu, nisutas ruttust oña lodut kibbeda weega sabba, keritas sabba paar korda liiwa sees ümber ja jäi siis wotes seisma. Jubba mõtles Kriimsilm: nüüd on ta mo käes! Seal laksatas kelm sabba pühkides hundile wasto silmi, nõnda et pühha Jürri kutsikal näggemine ja kuulmine korraga löppes. Rebbane ei teinud täña esimest korda sedda tükki; jubba olid Kriimsilma kaks poega se läbbi silmawalguse kautanud ja mõned muud ellajad kibbedat wallo samud. Reinowadder kargas pärrast salwimist wasto tuult ja siblis hundile tolmo ja liiwa wasto silmi. Kui hunt alles wallusaid silmi õerus, lissas rebbane kussi-liwase sabbaga neste salwi peale, mis hundikese piñedaks teggi ja wallo pärrast ulguma pañi. Nüüd kargas Reinowadder ta kallale, krimustas küüntega, närris ammastega ja pãitas wahhel sabbaga silmi. Hunt — osego melest põrane

— ei teadnud, mis ta teggi. Reinowadder ästitas pealegi: „Issand Kriimsilm! lambakarjad eddespiddi teile paljo murret ei tee! Miño käest teie täña ei pease. Kui aine kelil pallute, siis ehk kingin teile ello; silmawalgust ei olle teil pikkemalt loota.“

Sedda ütteldes sassis ta hundi körrist kinni ja püüdis waenlast mahha kiskuda. Tuggew Kriimsilm raples ennast wõideldes lahti; Reinowadder kargas küüntega teña silmist kinni, kiskus ühhe silmamuña hundikese pääst, et lausa werri palgeid möda jooksis. „Miño nõuu lähheb hästi korda!“ üüdis Reinowadder. Werrine hunt kargas wihha ja wallega maast, unnustas awade kibbeduse, alkas kõigest wäest Reinowadderi küllest kinni ja paiskas tedda sellile mahha.

Kimpus olli nüüd kawwal mees. Kriimsilm sassis ta pairemast esimesest käppast ammastega kinni

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1166